

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1393/2017
25.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Стојановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Стојановића, адвоката Момчила Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 127/16 од 27.04.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 781/17 од 12.09.2017. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Стојановића, адвоката Момчила Ковачевића, изјављен против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 127/16 од 27.04.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 781/17 од 12.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 127/16 од 27.04.2017. године, окривљени Душан Стојановић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је суд претходно уврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.08.2016. до 23.08.2016. године. Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 246. став 7. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге *canabis sativa*, тзв. марихуане, ближе означене у изреци наведене пресуде, као и 5,68 грама активних разблаживача у смешама које у себи садрже опојну дрогу хероин, затим 101,7 грама активних разблаживача смеша које у себи садрже опојну дрогу кокан и креатин, затим 2,12 грама ацетилбензанецатонитрил, супстанце које се користе у производњи опојне дроге амфетамин, као и једна вагица сиве боје са

натписом „...“, за коју опојну дрогу је одређено да се има уништити по правноснажности пресуде, у посебном поступку од стране надлежних органа. Такође, пресудом је на основу члана 87. КЗ окривљеном изречена мера безбедности одузимања предмета и то 109 комада метака калибра 9мм, 16 комада метака са натписом ППУ – 25 ауто калибра 6,35мм, једна метална цев црне боје – тзв. пригушивач, један пиштољ црне боје са таписом „...“ калибра 6,35 са бројем ... и оквиром. Окривљени је обавезан да Вишем јавном тужилаштву, на име трошкова кривичног поступка учињених на терет буџетских средстава, плати износ од 36.582,80 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође је окривљени обавезан и да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 781/17 од 12.09.2107. године, одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу и жалба браниоца окривљеног Душана Стојановића, а пресуда Вишег суда у Нишу К 127/16 од 27.04.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Душана Стојановића, адвокат Момчило Ковачевић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, или их преиначи и окривљеног ослободи од казне за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд приликом изрицања казне окривљеном Душану Стојановићу за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер окривљеног није сходно одредби члана 246. став 5. КЗ, ослободио од казне у погледу наведеног кривичног дела, иако је исти открио лице од кога набавља опојну дрогу.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, изнети наводи захтева за заштиту законитости, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 246. став 1. КЗ је прописано да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година. Ставом 5. истог члана је прописано да се учинилац дела из става 1. до 4. тог члана, који открије од кога набавља опојну дрогу, може ослободити од казне.

Полазећи од наведеног, а како је окривљеном Душану Стојановићу, побијаном првостепеном пресудом Вишег суда у Нишу, због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, одмерена у границама прописаним за предметно дело, те како члан 246. став 5. КЗ, предвиђа факултативни основ за ослобођење од кажњавања за кривична дела из става 1. до 4. тог члана, тј. само могућност али не и обавезу суда да у случају када окривљени открије лице од кога набавља опојну дрогу, истог ослободи од казне за предметно дело што подразумева и оцену суда да су испуњени услови за примену ове законске одредбе - то су по оцени Врховног касационог суда, неосновани наводи захтева да је побијаним пресудама одлуком о кривичној санкцији, у односу на кривично дело дело из члана 246. став 1. КЗ, повређен закон.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, неосновано истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић